

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰ-ਗਡਕਰ, ਕੇ. ਸੁਭਾਰਾਓ, ਕੇ.ਸੀ. ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ. ਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ

ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਨਾਮਲ-ਗੁਲਜ਼ਾਰੀਮਲ ਲਿ. ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ

1955 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 36 ਤੋਂ 38:

ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ, 1941-ਕਲਾਜ਼ II ਬੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ-ਕੀ ਧਾਰਾ 19 (1)(ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ 1941 ਦੀ ਧਾਰਾ II ਬੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਟੀਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ 30 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ II ਬੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ 1941- ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 81 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਨੂੰ 1946 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XVIII ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ (1946 ਦੇ XXIV) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X) ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ, 1941 ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 1955 ਦੇ ਐਕਟ X ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1)। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਕੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਕੀਮਤਾਂ ਕਲਾਜ਼

॥ B ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ 1955 ਦੇ ਐਕਟ X ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਕਸੇਸ਼ਨ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਟਾਕ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ।

(1) (1955) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 380

ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮੰਗ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਮੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੀਮਤਾਂ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਫ਼ੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੈਨਾਲਾਈਜ਼ਡ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਉਸ ਕਲਾਜ਼ ॥ B ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਕੈਨਾਲਾਈਜ਼ਡ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਹੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਦੱਸੀ ਤਾਕਤ ਦੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ (ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ), ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 14-ਫਰਵਰੀ, 1955, ਦੇ ਜੱਜਸੈਂਟ ਐਂਡ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ, 1954 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 36-ਡੀ, 37-ਡੀ ਅਤੇ 52-ਡੀ ਵਿੱਚ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਮਿਸਟਰ ਸੀ.ਕੇ. ਡੈਫਟਰੀ, ਸਾਲਿਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਐਨ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਸ਼੍ਰੀ. ਆਰ. ਐਚ. ਢੇਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਮਿਸਟਰ ਐਨ.ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਮੈਸਰਜ਼ ਏ.ਐਨ. ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਚ. ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣੇ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਗਜ਼ੋਂਦਰਗਜ਼ਕਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 132(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਲ. 11 ਬੀ ਦੀ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਆਰਡਰ, 1941 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਨਾ ਮੱਲ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਮੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਵਿਰੁੱਧ ਉਕਤ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਤਹਿਤ ਸ.7 ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਜ਼ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1946 (1946 ਦਾ ਐਕਟ XXIV) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਭਾਨਾ ਮੱਲ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਮਾਲ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਚਾਵੜੀ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ। 1948 ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਟਰੋਲਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕਲ.2(ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਟਾਕਹੋਲਡਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲ. 11 ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਾਰ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਲ. 11 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ 30 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਦੀ ਕਮੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤਾਂ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ। ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ, ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਦੋ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨਾਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਤੋਂ 7 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ (1954 ਦਾ ਨੰਬਰ 385-410) ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸਟੀਲ ਸਟਾਕ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ। ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। 1954 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 36 (23-3-54) ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਲ. 11 ਬੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਜਾਂ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ 1955 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 36 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 37 ਆਫ 1954 (23-3-54) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਨੰ: 385-410 ਆਫ 1954 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੋਕ

ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ 1955 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 37 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 12 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 52-ਡੀ ਆਫ 1954 (7-4-54) ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ 1955 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 38 ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ. 11 ਬੀ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 31 ਕਲਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐੱਸ. ਐਕਟ ਦੇ 3. ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ। 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ- ਕਿ ਸੀ.ਐਲ. 11 ਬੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਟਸ 19(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ.ਐਲ. ਆਰਡਰ ਦਾ 11 ਬੀ ਵੈਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਯੋਗ ਧਾਰਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 81 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀਓਫਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਵੈਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੇਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਝਣਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 29 ਸਤੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 81(2)(ਬੀ) ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਯੁੱਧ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਵਰਣਨ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਵੀ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 1946 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ XVIII ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ 25 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 3(1) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਪ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ । ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹਾ, ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਕੋਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 3, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ਏ) ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ (1946 ਦਾ ਐਕਟ XXIV) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ 19 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੌਂਪਣ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ 1955 ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 10 ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਯੁੱਧ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਏ; ਪਰ ਜੰਗ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਯੁੱਧ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਆਰਥਿਕ

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 1939 ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਹਨ।

ਆਰਡਰ ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, 26 ਜੁਲਾਈ 1941 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 81(2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1946 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XVIII ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਬੋਰਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਇਰਨ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ ਇਸਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 4 ਅਤੇ 5 ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸਟਾਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਲੋੜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ, ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੜਤਾਲ ਜਾਂ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਕ। ਧਾਰਾਵਾਂ 10 ਬੀ ਅਤੇ 10 ਸੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਲਾਜ਼ 11 ਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"11 ਬੀ. ਕੀਮਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ.- (1) ਕੰਟਰੋਲਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲੋਹਾ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ਬੀ) ਕੰਟਰੋਲਰ ਸਟਾਕਹੋਲਡਰ ਸਮੇਤ ਸਟਾਕਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ (ਸੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ। ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ

ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਭੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਭਾੜੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨਤਾ ਫੰਡ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਿਆਇਤ ਦਰਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ।

ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨਤਾ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਰਕਮ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਕੀਮਤ ਇੰਨੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤਾਂ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਟਾਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀਮਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਹੇ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ, ਹਰੇਕ ਕੈਸ਼ ਮੀਮੋ, ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸਟਾਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(3) ਕੋਈ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਸਟਾਕਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲੋਹਾ ਜਾਂ ਸਟੀਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 12 ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਸਕੀਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੇ ਵਾਇਰਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਈਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 ਐਸਐਸ. ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ *ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵੀ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੇ ਵਾਇਰਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. ਐਕਟ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਐਸ. 3 ਅਤੇ 4 ਵੈਧ ਹਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਿਆ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਬਦ- ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਚਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਸਰਤ ਕਰਨੀ ਪਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ

(1) [1955] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 380

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਾਜਬ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੱਸਿਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ, ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਲਈ ਅਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਫ਼ਦ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਪ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਾਂਗ, ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਉਪ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਤੇ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਹੀ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ; ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਸ. 3 ਅਤੇ 4 ਵੈਧ ਹਨ।

ਆਰਡਰ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਢਾਂਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਖੁਦ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਢਾਂਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸਟੀਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸਕੀਮ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3

ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ। ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਭਾੜੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਵੈਧ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਉਤਪਾਦਕ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਉਤਪਾਦਕਾਂ, ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਟਾਕਧਾਰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਸਟਾਕਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਟਾਕਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 11 ਬੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨਿਰਪੱਖ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਤਮ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮੰਗ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕਮੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੀਮਤਾਂ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡੈਲੀਗੇਟ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਦੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਇਹ

ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਸਕੀਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਐਸਐਸ. ਐਕਟ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸਹਿਰੀ ਜਾਂ ਬੇਲਗਾਮ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੈਨਾਲਾਇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਕੁਝ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਵਾਂਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਕੀ ਧਾਰਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਲਾ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮੂਲ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, 1939 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ-ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਮੀਕਰਨ "ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੀਮਤ" ਉਸ ਕੀਮਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ 21 ਅਗਸਤ, 1939 ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਸ.ਐਸ. 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਮਰੀਕਨ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਪ੍ਰਾਈਸ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1942 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਧਾਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਲਈ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ (ਵਾਇਡ: ਯਾਕੂਸ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (1)। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ। ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਕਿ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਵਸਤੂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਉਕਤ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

(1) (1943) 321 ਯੂ.ਐਸ. 414

ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਗੈਰ-ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੂਲ ਕੀਮਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 11 ਬੀਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਟਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਗਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਰੱਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਾ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਲਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੋ ਆਰ.ਐਸ. (1) ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਾਥ ਮੱਲ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਮੱਲ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਆਇਆ

[1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 803 (1954) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 982

ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਤਿੰਨ ਵਿਕਲਪਿਕ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ, ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਅਪਰਾਧੀ ਕਲਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ)। ਇਹ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ; ਜਾਂ, ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 30 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਦੀ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਲਾ.19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਕਿ ਇਹ ਕਲਾ 19. ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਗੈਰ-ਕੈਨੇਲਾਈਜ਼ਡ ਜਾਂ ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਕਲਾ 19. ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਐਸ.ਐਸ. 3 ਅਤੇ 4 ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹਨ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕਲਾ ਦੇ. 19. ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਕਤ ਕੀਮਤ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ।

ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। 10 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਲੈਟ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਰੁਪਏ. 30 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੀਮਤ 333 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਜਦੋਂਕਿ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਟਾਕਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੀਮਤ 363 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀਮਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਸਨ ਰੁਪਏ 378 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਸੀ। 30 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 348 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਟਾਕ ਹੋਲਡਰਾਂ ਤੋਂ 363 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟੇ ਹੋਏ ਭਾਅ 'ਤੇ ਵਸਤੂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 15 ਪ੍ਰਤੀ ਟਨ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਟਾਕਧਾਰਕ ਨੂੰ ਖਾਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੂਰਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਰਟਸ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗੀ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼. ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕੋਲਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1) (ਜੀ), ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਐਕਟ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ, ਇਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਕੋਲਾ ਕੰਟਰੋਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਯੋਗ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

(1) [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 803

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4(3) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਲਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀਮਤ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਰਗੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 11 ਬੀ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ। *ਮੈਸਰਜ਼ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ (1)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਨਾਥ ਮੱਲ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਫੂਡ ਗ੍ਰੈਨਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਿਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਯੋਗ ਧਾਰਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਫ੍ਰੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਉੱਚ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸਟਾਕ ਵੇਚਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਭ ਕਮਾਉਣ ਲਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਇਸ ਭੈੜੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ

(1)[1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 803

(2)[1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.982

ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਕੇਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨਾਜ-ਡੀਲਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇਸ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਆਰਟ 19(1) (ਜੀ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ

ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। | ਇਹ ਕਲਾ. 31 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ *ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ (1)* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਸ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4 ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਐਸ. 3. ਐਕਟ ਦੇ 4 ਅਤੇ 6 ਪਰ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਾਟਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ (ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ ਮੂਵਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ, 1948 ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਕਲਾ 19 (1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੇ ਆਮ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਲਾ 19(1) (ਐਫ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕੋਲਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ- 4(3) ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼. *ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ (2)* ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। | ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ

(1) (1955) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 380

(2) (1954) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 803

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੀਮਾ ਬਮਨ ਅਨੁਵਾਦਕ

